

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► B

PADOMES DIREKTĪVA
(1991. gada 21. maijs)
par komunālo notekūdeņu attīrīšanu
(91/271/EEK)
(OV L 135 , 30.5.1991, lpp. 40)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Komisijas Direktīva 98/15/EK (1998. gada 27. februāris),	L 67	29	7.3.1998
► <u>M2</u>	Eiropas parlamenta un padomes regula (EK) Nr. 1882/2003 (2003. gada 29. septembris),	L 284	1	31.10.2003

PADOMES DIREKTĪVA

(1991. gada 21. maijs)

par komunālo notekūdeņu attīrīšanu

(91/271/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 130.s pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā Padomes 1988. gada 28. jūnija rezolūcija par Ziemeļjūras un citu Kopienas ūdeņu aizsardzību ⁽⁴⁾ aicināja Komisiju iesniegt Kopienas līmenī nepieciešamos priekšlikumus komunālo notekūdeņu attīrīšanas pasākumiem;

tā kā piesārņojums, kas radies dēļ nepietiekamas notekūdeņu attīrīšanas vienā dalībvalstī, bieži ietekmē citu dalībvalstu ūdeņus, tā kā saskaņā ar 130.r pantu ir nepieciešama rīcība Kopienas līmenī;

tā kā ir nepieciešama komunālo notekūdeņu atkārtota attīrīšana, lai aizsargātu vidi no nelabvēlīgas ietekmes, kas radusies nepietiekami attīrītu komunālo notekūdeņu novadīšanas rezultātā;

tā kā jutīgās zonās vajag pieprasīt stingrāku attīrīšanu, tā kā dažās mazāk jutīgās zonās sākotnējo attīrīšanu varētu uzskatīt par piemērotu;

tā kā rūpniecības notekūdeņu ieplūšanu kanalizācijas sistēmās, kā arī notekūdeņu novadīšanu un dūņu savākšanu no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām būtu jānosaka ar vispārīgiem noteikumiem un/vai īpašām atļaujām;

tā kā to bioloģiski attīrāmo rūpniecības notekūdeņu izplūdes no atsevišķiem rūpniecības sektoriem, kas pirms novadīšanas saņemtajos ūdeņos nenonāk komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtās, būtu jāpaskaidroj atbilstošām prasībām;

tā kā vajadzētu veicināt no notekūdeņu attīrīšanas radušos dūņu otrreizējo pārstrādi, tā kā vajadzētu pārtraukt dūņu novadīšanu virszemes ūdeņos;

tā kā nepieciešams uzraudzīt attīrīšanas iekārtas, saņemšos ūdeņus un dūņu novadīšanu, lai nodrošinātu vides aizsardzību no notekūdeņu izplūdes nelabvēlīgā iespaida;

tā kā ir svarīgi nodrošināt, ka informācija par notekūdeņu un dūņu novadīšanu ir pieejama sabiedrībai regulāru ziņojumu veidā;

tā kā dalībvalstīm vajadzētu izveidot un iesniegt Komisijai savas programmas šīs direktīvas īstenošanai;

tā kā vajadzētu izveidot Komiteju, kas palīdzētu Komisijai jautājumos, kas saistīti ar šīs direktīvas ieviešanu un tās pielāgošanu tehnikas attīstībai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva attiecas uz komunālo notekūdeņu savākšanu, attīrīšanu un novadīšanu un atsevišķu rūpniecības sektoru notekūdeņu attīrīšanu un novadīšanu.

⁽¹⁾ OV C 1, 04.01.1990., 20. lpp. un OV C 287 15.11.1990., 11. lpp.

⁽²⁾ OV C 260, 15.10.1990., 185. lpp.

⁽³⁾ OV C 168, 10.07.1990., 36. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 209, 09.08.1988., 3. lpp.

▼B

Šīs direktīvas mērķis ir aizsargāt vidi no minēto notekūdeņu novadīšanas kaitīgas ietekmes.

2. pants

Šajā direktīvā:

1. "komunālie notekūdeņi" nozīmē sadzīves notekūdeņus vai sadzīves notekūdeņu un rūpniecisko notekūdeņu un/vai lietus notekūdeņu sajaukumu;
2. "sadzīves notekūdeņi" nozīmē notekūdeņus no apdzīvotām vietām un pakalpojumiem, kas galvenokārt rodas no cilvēku vielmaiņas un mājāsaimnieciskām darbībām;
3. "rūpnieciskie notekūdeņi" nozīmē jebkurus no tirdzniecībai vai rūpniecībai izmantotām telpām izplūdušus notekūdeņus, kas nav sadzīves notekūdeņi vai lietus notekūdeņi;
4. "aglomerācija" nozīmē zonu, kur iedzīvotāju skaits un/vai ekonomiskās aktivitātes ir pietiekami koncentrētas, lai varētu savākt notekūdeņus un novadīt tos uz notekūdeņu attīrīšanas iekārtām vai uz to galīgās novadīšanas vietu vidē;
5. "kanalizācijas sistēma" nozīmē cauruļvadu sistēmu, kas savāc un novada notekūdeņus;
6. "1 c.e. (cilvēka ekvivalents)" nozīmē bioloģiski attīrāmo notekūdeņu daudzumu, kas piecas dienas pēc kārtas bioloģiski piesaista 60 g skābekļa dienā (BSP5);
7. "sākotnējā attīrīšana" nozīmē notekūdeņu attīrīšanu fiziskā un/vai ķīmiskā procesā, to skaitā suspendēto daļiņu nosēdināšanu vai citus procesus, kuros ienākošo notekūdeņu BSP5 samazina par vismaz 20 % pirms novadīšanas un kopējais ienākošo notekūdeņu suspendēto daļiņu daudzums tiek samazināts par vismaz 50 %;
8. "otrrreizējā attīrīšana" nozīmē notekūdeņu attīrīšanu procesā, kas ietver bioloģisko attīrīšanu ar otrreizējo nosēdināšanu vai citu procesu, kurā tiek ievērotas I pielikuma 1.tabulas prasības;
9. "atbilstīga attīrīšana" nozīmē komunālo notekūdeņu attīrīšanu ar jebkuru procesu un/vai uzglabāšanas sistēmu, kas pēc novadīšanas nodrošina saņemšo ūdeņu atbilstību attiecīgajiem kvalitātes mērķiem un šīs un citu Kopienas direktīvu attiecīgajām prasībām;
10. "dūņas" nozīmē attīrītas vai neattīrītas paliekošās dūņas no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām;
11. "eitrofikācija" nozīmē ūdens bagātināšanu ar organiskajām barības vielām, it īpaši, slāpekļa un/vai fosfora savienojumiem, veicinot paātrinātu aļģu un citu augu valsts augstāko formu augšanu, radot nevēlamu traucējumu ūdenī esošo organismu līdzsvaram un šī ūdens kvalitātei;
12. "estuārs" nozīmē pārejas zonu upes grīvā starp saldūdeņiem un piekrastes ūdeņiem. Šīs direktīvas mērķiem dalībvalsts nosaka estuāru ārējās (jūras puses) robežas kā daļu no īstenošanas programmas saskaņā ar 17. panta 1. un 2. punkta noteikumiem;
13. "piekrastes ūdeņi" nozīmē ūdeņus ārpus bēguma līnijas vai estuāra ārējās robežas.

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visām aglomerācijām ir komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas:

- vēlākais līdz 2000. gada 31. decembrim tām, kuru cilvēka ekvivalents (c.e.) ir 15 000 un vairāk,
- vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim tām, kuru cilvēka ekvivalents (c.e.) ir starp 2 000 un 15 000.

Vēlākais līdz 1998. gada 31. decembrim dalībvalstis izveido kanalizācijas sistēmas notekūdeņu novadīšanai saņemtajos ūdeņos, ko uzskata par "jutīgajām zonām", kā definēts 5. pantā, no aglomerācijām, kuru c.e. pārsniedz 10 000.

▼B

Ja kanalizācijas sistēmu izveidošana nav pamatota, jo tā vai nu nedos nekādu labumu videi vai ietvers pārmērīgas izmaksas, izmanto individuālas sistēmas vai citas piemērotas sistēmas, kas nodrošina to pašu vides aizsardzības līmeni.

2. Šā panta 1. punktā aprakstītās kanalizācijas sistēmas atbilst I pielikuma A daļā noteiktajām prasībām. Šīs prasības var grozīt saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

4. pants

1. Dalībvalsts nodrošina, ka komunālos notekūdeņus, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms novadīšanas atkārtoti attīra vai attīra līdzvērtīgi saskaņā ar sekojošiem nosacījumiem:

- vēlākais līdz 2000. gada 31. decembrim — visām novadīšanām no aglomerācijām ar vairāk nekā 15 000 c.e.,
- vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim — visām novadīšanām no aglomerācijām ar 10 000 līdz 15 000 c.e.,
- vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim — visām novadīšanām saldūdeņos un estuāros no aglomerācijām ar 2 000 līdz 10 000 c.e.

2. Komunālo notekūdeņu novadīšana ūdeņos, kas atrodas augstu kalnu reģionos (1 500 m un vairāk virs jūras līmeņa), kur zemās temperatūras dēļ ir grūti piemērot efektīvu bioloģisko apstrādi, var pakļaut mazāk stingrai attīrīšanai nekā norādīts 1. punktā, ja detalizēti pētījumi norāda, ka šāda novadīšana neietekmē vidi nelabvēlīgi.

3. Šā panta 1. un 2. punktā aprakstītā ūdeņu novadīšanai no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām jāatbilst attiecīgajām I pielikuma B daļas prasībām. Šīs prasības var grozīt saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

4. C.e. izteikto daudzumu aprēķina, balstoties uz lielāko vidējo nedēļas daudzumu, kas nonāk attīrīšanas iekārtās gada laikā, izņemot neparastas situācijas, piemēram, spēcīga lietus gadījumus.

5. pants

1. Šā panta 2. punkta mērķiem dalībvalstis līdz 1993. gada 31. decembrim nosaka jutīgās zonas atbilstīgi II pielikumā norādītajiem kritērijiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka vēlākais līdz 1998. gada 31. decembrim visi komunālie notekūdeņi no aglomerācijām ar c.e. lielāku par 10 000, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms izvadīšanas jutīgajās zonās tiek pakļauti stingrākai attīrīšanai nekā noteikts 4. pantā.

3. Šā panta 2. punktā aprakstītās izplūdes no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām atbilst attiecīgajām I pielikuma B daļas prasībām. Šīs prasības var grozīt saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

4. Alternatīvi, 2. un 3. punktā izklāstītās prasībās atsevišķām iekārtām nav jāpiemēro jutīgajās zonās, ja var pierādīt, ka minimālais samazinājuma procents vispārējam visās komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtās ienākošajam daudzumam šajā zonā ir vismaz 75 % no kopējā fosfora daudzuma un vismaz 75 % no kopējā slāpekļa daudzuma.

5. Uz izplūdēm no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, kas atrodas jutīgo zonu attiecīgajos ūdens sateces baseinos un kas piesārņo šīs zonas, attiecas 2., 3. un 4. punkts.

Gadījumos, kad minētie ūdens sateces baseini pilnīgi vai daļēji atrodas citā dalībvalstī, jāpiemēro 9. pants.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka jutīgo zonu noteikšanu pārskata ne retāk kā reizi četros gados.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka zonas, kas atzītas par jutīgām saskaņā ar 6. punktā minēto pārskatīšanu, septiņu gadu laikā sasniedz atbilstību iepriekšminētajām prasībām.

8. Dalībvalstij nav jānosaka jutīgās zonas šīs direktīvas mērķiem, ja tā veic 2., 3. un 4. punktā noteikto attīrīšanu visā tās teritorijā.

▼B

6. pants

1. Šā panta 2. punkta mērķiem dalībvalstis var līdz 1993. gada 31. decembrim noteikt mazāk jutīgas zonas saskaņā ar II pielikumā noteiktajiem kritērijiem.
2. Komunālo notekūdeņu novadīšanas no aglomerācijām, kuru c.e. ir starp 10 000 un 150 000, piekrastes ūdeņos un no aglomerācijām, kuru c.e. ir starp 2 000 un 10 000, estuāros, kas atrodas 1. punktā minētajās zonās, var pakļaut mazāk stingrai attīrīšanai nekā aprakstīts 4. pantā, ar nosacījumu, ka:
 - šādi izvadūdeņi saņem vismaz 2. panta 7. punktā noteikto sākotnējo attīrīšanu saskaņā ar I pielikuma D daļā noteikto kontroles kārtību,
 - visaptveroši pētījumi norāda, ka šādas novadīšanas neietekmēs vidi nelabvēlīgi.
 Dalībvalstis nodrošina Komisiju ar visu attiecīgo informāciju par iepriekšminētajiem pētījumiem.
3. Ja Komisija uzskata, ka 2. punktā noteiktie nosacījumi nav izpildīti, tā iesniedz Padomei atbilstošu priekšlikumu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka mazāk jutīgo zonu noteikšanu pārskata ne retāk kā reizi četros gados.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka zonas, ko vairs neuzskata par mazāk jutīgām, septiņu gadu laikā atbilstošā veidā sasniedz 4. un 5. pantā noteiktās prasības.

7. pants

- Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2005. gada 31. decembrim kanalizācijas sistēmās nonākošie komunālie notekūdeņi pirms izvadīšanas tiek pakļauti atbilstīgai attīrīšanai, kā definēts 2. panta 9. punktā, sekojošos gadījumos:
- izvadīšanai saldūdeņos un estuāros no aglomerācijām, kuru c.e. ir mazāks par 2 000,
 - izvadīšanai piekrastes ūdeņos no aglomerācijām, kuru c.e. ir mazāks par 10 000.

8. pants

1. Izņēmuma gadījumos tehnisku problēmu dēļ un par ģeogrāfiski noteiktām iedzīvotāju grupām dalībvalstis var iesniegt īpašu lūgumu Komisijai pagarināt termiņu, lai sasniegtu atbilstību 4. pantam.
2. Šajā lūgumā, kura pamatojums pienācīgi jāizklāsta, norāda piedzīvotās tehniskās grūtības un piedāvā darbības plānu ar atbilstošu darba grafiku, kas jāizpilda, lai īstenotu šīs direktīvas mērķus. Laika grafiks jāiekļauj 17. pantā minētajā īstenošanas programmā.
3. Drīkst pieņemt tikai tehniskas dabas iemeslus, un 1. punktā minēto periodu nedrīkst pagarināt pēc 2005. gada 31. decembra.
4. Komisija izskata šo lūgumu un veic atbilstīgus pasākumus saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.
5. Izņēmuma gadījumos, ja var pierādīt, ka progresīvāka attīrīšana nedos nekādu labumu videi, notekūdeņu izplūdes no aglomerācijām, kuru c.e. pārsniedz 150 000, mazāk jutīgās zonās var pakļaut attīrīšanai, kas 6. pantā minēta attiecībā uz notekūdeņiem no aglomerācijām, kuru c.e. ir starp 100 000 un 150 000.

Tādos gadījumos dalībvalstis iepriekš iesniedz Komisijai atbilstošu dokumentācija. Komisija izskatīs lietu un veiks atbilstīgus pasākumus saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

9. pants

Ja ūdeņus dalībvalsts jurisdikcijas teritorijā nelabvēlīgi ietekmējušas komunālo notekūdeņu izplūdes no citas dalībvalsts, dalībvalsts, kuras ūdeņi ir ietekmēti, var paziņot otrai dalībvalstij un Komisijai par attiecīgajiem faktiem.

▼B

Ja Komisija neiebilst, ieinteresētā dalībvalsts organizē minēto izvadūdeņu identificēšanai nepieciešamo saskaņošanu un pasākumus, kas jāveic izplūdes vietā, lai aizsargātu ietekmētos ūdeņus, nodrošinot atbilstību šai Direktīvai.

10. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, kas tiek celtas atbilstīgi 4., 5., 6. un 7. panta prasībām, projektētu, celtu, darbinātu un uzturētu, nodrošinot apmierinošu darbību visos parastajos vietējos klimata apstākļos. Projektējot iekārtas, ņem vērā piesārņojuma daudzuma izmaiņas dažādos gadalaikos.

11. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 1993. gada 31. decembrim rūpniecisko notekūdeņu izvadīšanu kanalizācijas sistēmās un komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtās atļauj tikai ar iepriekšējiem noteikumiem un/vai īpašām kompetentas iestādes vai atbilstošas organizācijas atļaujām.
2. Noteikumi un/vai īpaša atļauja atbilst I pielikuma C daļā minētajām prasībām. Šīs prasības var grozīt saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.
3. Noteikumus un/vai īpašu atļauju regulāri pārskata un, ja nepieciešams, pielāgo.

12. pants

1. Attīrītos notekūdeņus izmanto otrreiz, kad vien tas ir pieņemami. Novadīšanas ceļi samazina nelabvēlīgo ietekmi uz vidi.
2. Kompetentās iestādes vai atbilstošās organizācijas nodrošina, ka no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām novadītu notekūdeņu uzglabāšanu atļauj, pamatojoties uz iepriekšējiem noteikumiem un/vai īpašu atļauju.
3. Iepriekšēji noteikumi un/vai īpaša atļauja ūdeņu izvadīšanai no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, kas veikta saskaņā ar 2. punktu, aglomerācijās ar c.e. no 2 000 līdz 10 000 gadījumā, ja ūdeņus novada virszemes saldūdeņos un estuāros, un ar c.e. 10 000 un vairāk attiecībā uz visām novadīšanām, satur nosacījumus, kas atbilst I pielikuma B daļas attiecīgās prasības. Šīs prasības var grozīt saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.
4. Noteikumus un/vai īpašu atļauju regulāri pārskata un, ja nepieciešams, pielāgo.

13. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2000. gada 31. decembrim bioloģiski noārdāmie rūpnieciskie notekūdeņi no III pielikumā minētajām rūpniecības nozarēm, kas pirms novadīšanas saņemtajos ūdeņos nenonāk komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtās, pirms novadīšanas atbilst kompetentas iestādes vai atbilstošas organizācijas noteiktajiem iepriekšējiem noteikumiem un/vai atļaujas nosacījumiem attiecībā uz visām izvadīšanām no rūpnīcām, kas pārstāv 4 000 un vairāk c.e.
2. Līdz 1993. gada 31. decembrim kompetentā iestāde vai atbilstošā organizācija katrā dalībvalstī nosaka minētās rūpniecības nozares būtībai piemērotas prasības šādu notekūdeņu izvadīšanai.
3. Līdz 1994. gada 31. decembrim Komisija veic dalībvalstu prasību salīdzinājumu. Tā publicē ziņojumu par rezultātiem un, ja nepieciešams, izsaka atbilstošu priekšlikumu.

14. pants

1. Dūņas, kas radušās no notekūdeņu attīrīšanas, izmanto otrreiz, kad vien tas ir pieņemami. Novadīšanas ceļi samazina nelabvēlīgo ietekmi uz vidi.

▼**B**

2. Kompetentas iestādes vai atbilstošas organizācijas nodrošina, ka līdz 1998. gada 31. decembrim dūņu no notekūdeņu attīrīšanas iekārtām izvietošanu veic saskaņā ar vispārīgajiem noteikumiem vai reģistrāciju, vai atļauju.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 1998. gada 31. decembrim pārtrauc dūņu izvietošanu virszemes ūdeņos, izmetot tās no kuģiem, tām izplūstot no caurulēm vai kā savādāk.
4. Līdz 3. punktā minēto uzglabāšanas formu likvidēšanai dalībvalstis nodrošina, ka kopējā toksisko, ķīmiski stabilo un bioakumulējamo vielu izvietošana virszemes ūdeņos ir licencēta un pieaugoši samazinās.

15. pants

1. Kompetentās iestādes vai atbilstošajās organizācijas uzrauga:
 - izplūdes no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, lai pārlicinātos par atbilstību I pielikuma B daļā noteiktām prasībām saskaņā ar I pielikuma D daļā aprakstītajām kontroles procedūrām,
 - virszemes ūdeņos izvietoto dūņu apjomu un sastāvu.
2. Kompetentās iestādes vai atbilstošajās organizācijas uzrauga ūdeņus, kuros ieplūst ūdeņi no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, un pašas izplūdes, kā minēts 13. pantā, gadījumos, kur ir sagaidāms, ka saņemamošā vide tiks nopietni ietekmēta.
3. Novadīšanas, uz kuru attiecas 6. panta nosacījumi, gadījumā un dūņu izvietošanas virszemes ūdeņos gadījumā, dalībvalstis uzrauga un veic attiecīgus pētījumus, lai pārlicinātos, ka novadīšana vai izvietošana nelabvēlīgi neietekmē vidi.
4. Saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, kompetento iestāžu vai atbilstošo organizāciju savāktā informācija paliek dalībvalstī un to iesniedz Komisijai sešu mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.
5. Vadošos norādījumus 1., 2. un 3. punktā minētajai novērošanai var formulēt saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru.

16. pants

Neierobežojot Padomes Direktīvas 90/313/EEK (1990. gada 7. jūnijs) par brīvu piekļuvi vides informācijai ⁽¹⁾ noteikumu īstenošanu, dalībvalstis nodrošina, ka katru otro gadu attiecīgas iestādes vai organizācijas publicē ziņojumus par situāciju attiecībā uz komunālo notekūdeņu un dūņu novadīšanu un izvietošanu to teritorijā. Dalībvalstis nosūta šos ziņojumus Komisijai tūlīt pēc publicēšanas.

17. pants

1. Līdz 1993. gada 31. decembrim dalībvalstis izveido programmu šīs direktīvas īstenošanai.
2. Līdz 1994. gada 30. jūnijam dalībvalstis iesniedz Komisijai informāciju par šo programmu.
3. Nepieciešamības gadījumā dalībvalstis ik pa diviem gadiem līdz 30. jūnijam iesniedz Komisijai atjaunotu 2. punktā aprakstīto informāciju.
4. Valsts programmu paziņošanas metodes un formātu nosaka saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru. Jebkādus šo metožu un formāta grozījumus pieņem saskaņā ar to pašu procedūru.
5. Komisija ik pa diviem gadiem pārskata un novērtē saskaņā ar 2. un 3. punktu saņemto informāciju un pēc tam publicē ziņojumu.

▼**M2***18. pants*

1. Komisijai palīdz komiteja.

⁽¹⁾ OV L 158, 23.6.1990., 56. lpp.

▼ M2

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK ⁽¹⁾ 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

▼ B*19. pants*

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 1993. gada 30. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.
2. Kad dalībvalstis paredz 1. punktā minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno tās oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā veikt šādas atsauces.
3. Dalībvalstis nosūta Komisijai galvenos tiesību aktu tekstus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

20. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

(¹) Padomes Lēmums 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.).

I PIELIKUMS

PRASĪBAS KOMUNĀLAJIEM NOTEKŪDEŅIEM

A. **Kanalizācijas sistēmas** ⁽¹⁾

Kanalizācijas sistēmas ņem vērā notekūdeņu attīrīšanas prasības.

Kanalizācijas sistēmu projektēšanu, celtniecību un uzturēšanu veic saskaņā ar labākajām pieejamajām tehniskajām zināšanām, kas nerada pārmērīgas izmaksas, īpaši attiecībā uz:

- komunālo notekūdeņu apjomu un īpašībām,
- noplūžu novēršanu,
- lietus ūdeņu pārplūžu radītā saņemošo ūdeņu piesārņojuma ierobežošanu.

B. **Izvadīšanas no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām saņemošajos ūdeņos** ⁽¹⁾

1. Notekūdeņu attīrīšanas iekārtas projektē vai pārveido tā, lai raksturīgos ienākošo notekūdeņu un attīrīto notekūdeņu paraugus varētu iegūt pirms izvadīšanas saņemošajos ūdeņos.
2. Izvadīšana no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, kas pakļautas 4. un 5. pantā minētajai attīrīšanai, atbilst 1. tabulā norādītajām prasībām.
3. Izvadīšana no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām uz jutīgām zonām, kas ir pakļautas eitrofikācijai, kā norādīts II pielikuma A daļas a) punktā, turklāt atbilst šī pielikuma 2. tabulā norādītajām prasībām.
4. Ja nepieciešams, izmanto stingrākas prasības, nekā norādīts 1. tabulā un/vai 2. tabulā, lai nodrošinātu saņemošo ūdeņu atbilstību jebkurām citām atbilstošām direktīvām.
5. Lai mazinātu ietekmi uz saņemošajiem ūdeņiem, komunālo notekūdeņu novadīšanas vietas ir izvietotas tik tālu viena no otras, cik vien tas iespējams.

C. **Rūpnieciskie notekūdeņi**

Rūpnieciskie notekūdeņi, kas nonāk kanalizācijas sistēmās un komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtās, pakļauj iepriekšējai attīrīšanai, ko pieprasa, lai:

- aizsargātu kanalizācijas sistēmās un attīrīšanas iekārtās darbinieku veselību,
- nodrošinātu, ka kanalizācijas sistēmas, notekūdeņu attīrīšanas iekārtas un saistītās iekārtas netiek sabojātas,
- nodrošinātu, ka notekūdeņu attīrīšanas iekārtas darbība un dūņu attīrīšana netiek traucēta,
- nodrošinātu, ka novadīšanas no attīrīšanas iekārtām neietekmē vidi nelabvēlīgi vai neierobežo saņemošo ūdeņu atbilstību citām Kopienas direktīvām,
- nodrošinātu, ka dūņas var droši apglabāt videi pieņemamā veidā.

D. **Novērošanas un rezultātu novērtēšanas ieteicamās metodes**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka izmanto novērošanas metodes, kas atbilst vismaz turpmāk aprakstītajām prasībām.

⁽¹⁾ Ņemot vērā, ka praksē nav iespējams uzbūvēt kanalizācijas sistēmas un attīrīšanas iekārtas tādā veidā, ka visi notekūdeņi tiek attīrīti tādos gadījumos kā neparasti spēcīgas lietusgāzes, dalībvalstīm ir jānosaka pasākumi, lai ierobežotu piesārņojumu no lietus ūdeņu pārplūdēm. Šādi pasākumi var balstīties uz atšķaidīšanas pakāpi vai kapacitāti attiecībā sausa laika plūsmu vai var norādīt zināmu pieņemamo plūdu skaitu gadā.

▼B

Metodes, kas atšķiras no 2., 3. un 4. punktā minētajām, drīkst izmantot, ja var pierādīt, ka iegūst līdzvērtīgus rezultātus.

Dalībvalstis nodrošina Komisiju ar visu attiecīgo informāciju attiecībā uz izmantoto metodi. Ja Komisija uzskata, ka nav izpildīti 2., 3. un 4. punktā minētie noteikumi, tā iesniedz Padomei atbilstošu priekšlikumu.

2. Proporcioniāli plūsmā vai 24 stundu laikā uzkrātos paraugus savāc tajā pašā skaidri noteiktajā punktā attīrīšanas iekārtu iztekā un, ja nepieciešams, ietekā, lai novērotu atbilstību šajā direktīvā noteiktajām prasībām par novadītajiem notekūdeņiem.

Pielieto labu starptautisko laboratoriju praksi, kas vērsta uz paraugu degradācijas novēršanu laikā starp savākšanu un analizēšanu.

3. Minimālo gada paraugu skaitu nosaka saskaņā ar attīrīšanas iekārtas lielumu, un gada laikā regulāri savāc:

- 2 000 līdz 9 999 c.e.: 12 paraugus pirmā gada laikā, četrus paraugus sekojošajos gados, ja var pierādīt, ka pirmajā gadā ūdens atbilst šīs direktīvas prasībām; ja viens no četriem paraugiem neatbilst prasībām, nākamajā gadā ir jāņem 12 paraugi.
- 10 000 līdz 49 999 c.e.: 12 paraugi.
- 50 000 un vairāk c.e.: 24 paraugi.

4. Attīrītos notekūdeņus uzskata par atbilstīgiem attiecīgajiem parametriem, ja katram atsevišķam parametram ūdens paraugi parāda, ka tas atbilst attiecīgajai parametra vērtībai sekojošā veidā:

- a) 1. tabulā un 2. panta 7. punktā norādītajiem parametriem maksimālais tādu paraugu skaits, kuri drīkst neatbilst prasībām, kas izteiktas koncentrācijā un/vai procentuālās attiecības samazinājumā 1. tabulā un 2. panta 7. punktā, ir norādīts 3. tabulā;
- b) 1. tabulas parametriem, kas izteikti koncentrācijā, neatbilstošie paraugi, kas ņemti parastos darbības apstākļos, nedrīkst atšķirties no parametru vērtībām par vairāk kā 100 %. Koncentrācijā izteiktajām parametru vērtībām attiecībā uz kopējo suspendēto daļiņu daudzumu, ir pieņemamas atšķirības līdz 150 %;
- c) 2. tabulā minētajiem parametriem paraugu gada vidējam lielumam katram parametram atbilst attiecīgajām parametru vērtībām.

5. Minētās ūdens kvalitātes ārkārtējas vērtības nav jāņem vērā, ja tās ir radušās neparastu situāciju, piemēram, spēcīga lietus rezultātā.

▼B

1 tabula. Prasības par izplūdēm no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, uz ko attiecas šīs direktīvas 4. un 5. pants. Izmanto koncentrācijas vai samazinājuma procentuālās attiecības vērtības.

Parametri	Koncentrācija	Minimālais samazinājuma procents ⁽¹⁾	Ieteicamā mērīšanas metode
Nepieciešamais bioloģiskā skābekļa daudzums (BSD5 pie 20 °C) bez nitrifikācijas ⁽²⁾	25 mg/l O ₂	70-90 40 saskaņā ar 4. panta 2. punktu	Homogēns, nefiltrēts, nedekantēts paraugs. Izšķīdušā skābekļa noteikšana pirms un pēc piecu dienu inkubācijas perioda pie 20 °C ± 1 °C pilnīgā tumsā. Nitrifikācijas kavētāja pievienošana.
Ķīmiskā skābekļa daudzums	125 mg/l O ₂	75	Homogēns, nefiltrēts, nedekantēts paraugs kālija dihromāts.
Kopējās suspendētās daļiņas	35 mg/l ⁽³⁾ 35 saskaņā ar 4. panta 2. punktu (vairāk nekā 10 000 c.e.) 60 saskaņā ar 4. panta 2. punktu (2 000-10 000 c.e.)	90 ⁽³⁾ 90 saskaņā ar 4. panta 2. punktu (vairāk nekā 10 000 c.e.) 70 saskaņā ar 4. panta 2. punktu (2 000-10 000 c.e.)	— reprezentatīvā parauga filtrēšana caur 0.45 µm filtra membrānu. Žāvēšana pie 105 °C un svēršana; — reprezentatīvā parauga centrifugēšana (vismaz piecas minūtes ar vidējo paātrinājumu 2 800 līdz 3 200 g), žāvēšana pie 105 °C un svēršana;

⁽¹⁾ Samazinājums attiecībā uz ieplūstošo daudzumu.

⁽²⁾ Šo parametru var aizvietot ar citu parametru; kopējo organisko oglekli (KOO) vai kopējo skābekļa daudzumu (KSD), ja ir iespējams noteikt saistību starp BSP5 un aizvietojošo parametru.

⁽³⁾ Šī prasība nav obligāta.

Nosēdumdiņu iztukšošanas izplūžu analīze jāveic filtrētiem paraugiem, tomēr kopējo suspendēto daļiņu daudzums nefiltrētajos ūdens paraugos nedrīkst pārsniegt 150 mg/l.

▼ **M1**

2. tabula: Prasības attiecībā uz komunālo notekūdeņu izplūdēm no attīrīšanas iekārtām jutīgās zonās, kas ir pakļautas eitrofikācijai, kā norādīts II pielikuma A daļas a) punktā. Atkarībā no vietējās situācijas var piemērot vienu vai abus parametrus. Piemēro koncentrācijas vērtību vai samazinājuma procentuālo daudzumu.

Parametri	Koncentrācija	Samazinājuma minimālais procentuālais daudzums ⁽¹⁾	Mērīšanas standartmetode
Kopējais fosfors	2 mg/l (10 000-100 000 c.e.) 1 mg/l (vairāk par 100 000 c.e.)	80	Molekulārā absorbcijas spektrofotometrija
Kopējais slāpeklis ⁽²⁾	15 mg/l (10 000-100 000 c.e.) ⁽³⁾ 10 mg/l (vairāk par 100 000 c.e.) ⁽³⁾	70-80	Molekulārā absorbcijas spektrofotometrija

⁽¹⁾ Samazinājums attiecībā pret ieplūdes slodzi.

⁽²⁾ Kopējais slāpeklis ir pēc Kjeldāla noteiktā kopējā slāpekļa (organiskais un amonjaka slāpeklis), nitrātu slāpekļa un nitrītu slāpekļa summa.

⁽³⁾ Šīs koncentrāciju vērtības ir gada vidējās vērtības, kas minētas I pielikuma D4. punkta c) apakšpunktā. Tomēr prasības attiecībā uz slāpekli var pārbaudīt, izmantojot dienas vidējās vērtības, ja saskaņā ar I pielikuma D.1. punktu ir pierādīts, ka ir iegūts viens un tas pats aizsardzības līmenis. Šajā gadījumā kopējā slāpekļa dienas vidējais līmenis nedrīkst pārsniegt 20 mg/l visiem paraugiem, ja izplūdes temperatūra bioloģiskajā reaktorā ir augstāka vai vienāda ar 12 °C. Nosacījumu attiecībā uz temperatūru var aizstāt ar darbības laika ierobežojumu, lai ņemtu vērā reģionālos klimatiskos apstākļus.

▼B

3. tabula

Gada laikā ņemto paraugu skaits	Maksimālais paraugu skaits, kas drīkst neatbilst prasībām
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

II PIELIKUMS

KRITĒRIJI JUTĪGU UN MAZĀK JUTĪGU ZONU NOTEIKŠANAI

A. **Jutīgās zonas**

Ūdenstilpe ir jutīga zona, ja tā ietilpst vienā no sekojošajām grupām:

- a) dabiskie saldūdens ezeri, citas saldūdens tilpnes, estuāri un piekrastes ūdeņi, kas ir eitrofiski vai kas varētu kļūt eitrofiski tuvā nākotnē, ja netiek veikta aizsargājoša darbība.
Apsverot, kurš piesārņotājs jāsamazina tālākas attīrīšanas laikā, var ņemt vērā sekojošus elementus:
 - i) ezeri un straumes, kas sasniedz ezerus/rezervuārus/slēgtos līčus, kam ir zema ūdens apmaiņa, līdz ar to var notikt uzkrāšana. Šajās zonās jāiekļauj fosfora novēršana, ja vien nav pierādāms, ka novēršana neietekmēs eitrofikācijas līmeni. Ja notiek novadīšanas no lielām aglomerācijām, var apsvērt arī slāpekļa novēršanu;
 - ii) estuāri, līči un citi piekrastes ūdeņi, kam ir zema ūdens apmaiņa vai ka saņem lielu piesārņotāju daudzumu. Šajās zonās novadīšanas no mazām aglomerācijām parasti ir nenozīmīgas, bet lielu aglomerāciju gadījumā jāiekļauj fosfora un/vai slāpekļa novēršana, ja vien nav pierādāms, ka novēršana neietekmēs eitrofikācijas līmeni;
- b) dzeramā ūdens iegūšanai domāti virszemes saldūdens krājumi, kas gadījumā, ja netiks veikta darbība, varētu saturēt lielāku nitrāta koncentrāciju nekā noteikts Padomes Direktīvā 75/440/EEK (1975. gada 16. jūnijs) par dzeramā ūdens ieguvei paredzētā virszemes ūdens kvalitāti dalībvalstīs ⁽¹⁾;
- c) zonas, kur tālāka attīrīšana, nekā aprakstīts šīs direktīvas 4. pantā, ir nepieciešama, lai izpildītu Padomes direktīvu prasības.

B. **Mazāk jutīgas zonas**

Jūras ūdens tilpi vai zonu var uzskatīt par mazāk jutīgu, ja šajā zonā pastāvošās morfoloģijas, hidroloģijas vai īpašu hidraulisku apstākļu rezultātā notekūdeņu izplūdes nelabvēlīgi neietekmē vidi.

Nosakot mazāk jutīgās zonas, dalībvalstis ņem vērā risku, ka izplūdušais ūdens daudzumu var pārvietoties uz blakus zonām, kur tas var radīt kaitīgu ietekmi uz vidi. Dalībvalstis atzīst jutīgo zonu pastāvēšanu ārpus to jurisdikcijas.

Nosakot mazāk jutīgās zonas, ņem vērā šādus elementus:

atklātie līči, estuāri un citi piekrastes ūdeņi, kam ir laba ūdens apmaiņa un nav eitrofikācijas vai skābekļa iztērēšana vai par kuriem ir maz ticams, ka tie varētu kļūt eitrofiski vai attīstīt skābekļa iztērēšanu komunālo notekūdeņu izplūžu dēļ.

⁽¹⁾ OV L 194, 25.7.1975., 26. lpp., papildināta ar Direktīvu 79/869/EEK (OV L 271, 29.10.1979., 44. lpp.).

▼B

III PIELIKUMS

RŪPNIECĪBAS NOZARES

1. Piena pārstrāde
2. Augļu un dārzeņu produktu ražošana
3. Bezalkohola dzērienu ražošana un iepildīšana pudelēs
4. Kartupeļu pārstrāde
5. Gaļas pārstrāde
6. Alus darītavas
7. Alkoholā un alkoholisko dzērienu ražošana
8. Dzīvnieku barības ražošana no augu produktiem
9. Želantīna un līmes ražošana no dzīvnieku plēvēm, ādām un kauliem
10. Iesala darītavas
11. Zivju apstrādes rūpniecība